

Ruiner, olivlundar, musik och tallrikskastning

Säger man Aten, tänker man naturligtvis på Akropolis och det nya, fina museet nedanför klippan med mängder av vackra ting från utgrävningarna.

Men den historiska höjden kan även bjuda på avkopplande naturupplevelser.

Man kan börja vandra genom Plaka, längs trånga gränder. En del gator är fyllda med små butiker som säljer totalt onödiga souvenirer, för vem behöver egentligen ett Akropolis i plast i bokhyllan eller en soldathjälm, ägnad för de grekiska gudarna, på huvudet? Men andra butiker säljer fint hantverk och lokalt producerade produkter, tex honung (passar utmärkt till den grekiska yoghurten och hackade valnötter).

Men går man ett kvarter bort från Adrianou, huvudgatan genom Plaka, ser man istället målade husfasader, bougainvillean som klänger upp längs hustaken. Här finns små kafeneion, där man kan koppla av med en kopp grekiskt kaffe och tavernor som serverar det lokala vinet. Det är ofta enkelt vin, gärna vitt, som serveras kallt i enkla karaffer.

Är det dags för lunch, se efter om de har "pikilia" på menyn. Det innebär en tallrik med blandade mezedes, förrätter. Grekerna äter ofta från gemensamma fat, vilket gör att man har mer att välja mellan. En Saganaki, stekt ost, med lite pressad citron på, smakar fantastiskt till den grekiska salladen.

Sedan fortsätter du vandrigen västerut och går längs med utgrävningarna av Keramikos med tempelruinen tillägnad Theseus längre bort. Är du här under våren eller försommaren sträcker sig det gröna gräset, med den röda vallmon, sig fram till pelarraderna och ovanför dig växer faktiskt olivträd. Här någonstans bara längtar man efter att sätta sig på en sten,

låta stressade turister tränga sig in bland Akropolis Propyléer och Atens ansträngda trafik göra sitt. Just här, kan man låta sin egen historias vindslag passera och faktiskt finna lugnet, mitt i denna miljonstad.

Är det så, att man trots allt vill ha mer liv och rörelse är det en lysande idé att gå till en bouzoukklubb. Nu finns det ställen där man kan höra traditionell musik och se de damaskklädda grekiska benen, omringade med de metervis vida, vita kjolarna, svinga sig upp i nära omöjliga vinklar.

Men vill man roa sig med grekerna, är det mer moderna nattklubbar som gäller. Man måste dock vara medveten om att det kostar... och att man börjar sent om kvällen. Ofta betalar man inte inträde, men det ingår att man måste beställa något. Och ber man om en whisky, innebär det inte en fyra eller sexa, som hemma på våra barer... här beställer man per flaska! Men oftast är man ju inte ensam om den.

Grekerna älskar sin musik. De älskar sina artister. Och känner den smärta, oftast om kärlek, som beskrivs i sångerna. Det är inte ovanligt att denna inlevelse för grekerna upp på borden för att dansa. Inte heller ovanligt att man går upp på scenen. Här dansar man, sjunger med och ÄLSKAR musiken.

Tidigare uttryckte man denna kärlek och uppskattning genom att kasta tallrikar ut på scenen. Det var dock inte det vanliga vita matporslinet som rök, utan speciella gipstallrikar som tillverkats

bara för detta ändamål. Men även grekerna har blivit miljömedvetna, så numera är det fat med färgglada blomsterblad som sprids runt om den uppskattade artisten.

Man bjuder även gärna på ett glas bubblande vin. Men förr i tiden, då det begav sig, var det ett äventyr att gå på bouzoukklubb, om man hade turen att vara där, när någon med djupa fyllda fickor också var där. Då kunde det beställas fem, sex höga travar med tallrikar, som samtidigt bars fram av servispersonalen, de tippades över och landade i högar på scenen. När framträdandet var över kom personal med skrapor, likt dom man har i duschen, och skyfflade de krossade tallrikarna till den bakre delen av scenen.

Vid en riktigt bra kväll, stod artisterna till sist trängda, längst fram vid kanten av scenen, med ett berg tallrikskross, högre än Olympos, bakom sig.

En vacker resa, om man vill uppleva både historia och natur, är att köra österut längs klippiga höjder och vita stränder ut till Kap Sounion. Här ute står de pelarrader som Hjalmar Gullberg beskrev så vackert: "Detta är havet, ungdomskällan, Venus vagga och Sapphos grav. Spegelblankare såg du sällan Medelhavet, havens hav." Här kan man uppleva en vida omtalad solnedgång.

Det sägs att det var här som kung Aigeos stod och väntade på att hans son, Theseus, skulle återvända från Kreta där hans uppdrag varit att döda odjuret Minotaurus, som frustande kräv-

de människooffer i sin labyrint. Theseus glömde bort sitt löfte om att byta till vita segel, om han kom helskinnad tillbaka till Aten. Så när kung Aigeos såg de svarta seglen bort i horisonten, ska han ha kastat sig ner i havet och därav våra dagars namn, det Egeiska havet.

Det går bra att hyra bil inne i Aten, köra ut till Kap Sounion och sedan lämna tillbaka bilen vid flygplatsen. Men tänk på att det är lite snirkliga vägar, så man ska ha god tid på sig. Man bör även vara i god tid ute vid det arkeologiska området. Man betalar inträde och går ett kort stycke, lite stenig väg upp till ruinerna. Men i och med att det ofta är lite disigt, kan solen försvinna ner bland molnen lite innan den egentliga solnedgången.

På hotellet www.capesounio.com kan man boka bungalow som har terrass och utsikt ut mot tempelruinen. Frukosten serveras även den, med vacker utsikt och är ett perfekt avslut på en skön semester. Till sist kör man motorvägen från Sounion direkt till flygplatsen.

Text och foto:

Eva Lindberg

First Class Travel reseledare

